

למדינתה עד זרין דליליות. ובעיקר טורס כונה זאת של די אלפין סיודים דרך הפס דליק ונעשים קומח כמי בשער קיי שער העקודים פ"ב וצבער ההקדמות ד"ב לא ידעתי מה תקוב לכונה זאת צדוך כונה האכילה שהיא פס צעית לא נחצי עינין זה אלף לומר שדי אלפין הכי פהם עממים העליונים ואמלעים ותחורים שבאחיותם החורה הם אלוות אסייע דליק ויולאים דרך הפס ובביתתם צפה לא הם די כצלים גי קומח כי עיי השירים שצדוך הפס נעמנים ונעשים קומח ונמור פנולתם יעיש צפיל ופיב דשער ענחיל ופיא ופיב ומשער העקודים ושער ההקדמות ד"ב והייט צבסנית קיריאת החורה בהולאת הכל הדבור דרך הפס בקוד המוציא במחשה ויולאות הפס וליך שיך צענין האכילה לכרין זאת הכונה עיי האכילה ועיין עוד ג"כ מיש רבינו צפי הסקף פ"ב וצפוי פס כתב ח"ל ועיי מה שהסליח לצור קורא בחורה צעממים ובקורות נחקן עם שחקר וומט לכן תמלא בו העממים יס צהם הוכלם בהולאת הכל הפס וכי יעשיב ואפשר לומר דכל מה עיש בדבור יס צממשה ולזה לריך לכרין כונה זאת דהמשכת האורות אחיש עיי אכילתינו ג"כ והוא וומיש רבינו צעיה סייע פ"ב ופיב ח"ל תמלא כל הדרי עיש צמייטי ישנס צפרימיות ג"כ שיה צקות וגם צמי אסור ופרס וכי ואין הפרש רק זה לצדו כדי להצין סיבן אלו מדברים אס צפרימיות אס צמייטי והוא שכל צמינת מעשה הוא צמיימיות וכל צמינת דבור ותפלה הוא צמייטי ואין הפרש אחר עוד ולכן אל תערט עליוך יזחר כלל עביל:

והנה

ובל החיל למדנו שכמה מיי העטות כושכים עיי הקצורה אי הוא עיי הקידוש עיי לקיחת הטוס שהם גי הדין החיל ומחיש צי עיי האכילה להמשך אוחס די אלפין דרך הפס ונעשה קריח כחיל גי כונה האכילה שבה החיל המושך דרך חיד וגרון כוננת שלוש קעודות דשבה וכתבתי לעיל בקעודת הלילה והיום ומנחה יעיש. ועוד כונה אחרת המושך מיי ריזון דשעני דליא ובהם י"ב אותיות וכנגדם הם י"ב ככרות כמי כונה המויליא לעיל וכתבתי בפניה פ"ב דשבת יעיש הרי די מיי כונה בקעודות אלו וסנה לפי מה שכתבנו לעיל בהקדמת הכללת צענין הפלת ערבית ליל עייק דיש צשבה צי בחיטת הנחנקים עיי תפלותינו והם זרין דכללות השבוע וזרין הפרטים דפרטוף חכמה לזה יל כונה הרי דקידוש וסנה השפע המושך דרך חיד וגרון וכונה המויליא הוא לבחינת זרין הכללים אשר הטקי עכו עולה בקרד המדרינות על סכאציד דליאא צונחת עייק כמי צפי הסי דקיי עיי וקיי וקיי [דעיב ועיה] יעיש וכונה האכילה הכי דכרטי יוהיכ דרות צי הוא צרין הפרטים דפרי סכמה וכתי דדא אשר זמן חקונס והשפעתם הוא צשבה עיי אשר הפרי דפרי צינס הנתקן צמול זה נראה לעיד כונה סרז זלתיים וגם הכונה הכי בשער העלות פי עקב שהם מר כח דיק פ"ד ג"כ לבחינת זרין הכללים החיל:

בעיני

כונה האכילה עיין תריח דריח עיי ודקיי עיא ודעיב עיי ודקיי עיי:

עדיין

ליל הנשכת השפע של האכילה צמול מתיכן נמשך דודאי אינו דומה אכילה צמול לשבה המושך צי קעודות כחיל אוחס ומשער הלוקדים דליב פי חולדות הך קריח רביב נראה שסוף מוחל דליא ועיין להכר הגאון רב סידיא זיל צקפרו מורה בצלעב בקרד חיקון הקעודה יעיש וזהר ח"ב דקיא עיי:

שם

(ה) יכרין להמשך היוד העליונה דללף ראשונה צ"ס דלון ימין דליק שצמיתתם הי צלייר ד"ו שמש"י [והס אר"מ] והוא"ו דללף מייק דמוטס ימין [והוא אר"מ] והיוד הפחתון דללף מייק דלון [והוא ח"מ] הכלי

ולאה דרך פיו דזיא לחצי"ד דח"ב דחיד וגרון דיעקריכ ותי כנר כחצתי כל קרד זה צבי קעודות לעיל בקעודות הלילה יעיש הליזוכי ומיש:

(ד) שם

ויכרין האכילה זו נמשכת מהארת המדי דזיא ומה דזיא דרך פה לטוקי ומליב נתיצות חכמה עכו וכי שער הטובה דקיי [ד"ע] פניה פ"ב דשבת [חה בקעודת הלילה]:

הקדמת כונת האכילה

כונת

האכילה [אס יס לכרין כונה האכילה של מוכ צשבה וריעי עיין צפי אמת ליעקב דקיי עיי צי דיש לכרין כנו צמול:

הנה

לעיד נחקמתי צענין קרד כונה האכילה זאת על קרד החיל אשר קידר הרש"ש זיל דצמחילה כתב לכרין כונה החיל בקרד קעודת הלילה שהוא להמשך השפע מהוב דחיד וגרון דזיא ובקעודת היום להמשך השפע ומאורות האורים דליק יעיש ובקעודת מנחה ומציד דחיד וגרון דעייק דליליות יעיש ועיין לעיל בקעודת הלילה מיש שהוא מייש צשער הכונות דקיי עיי [ד"ע] ופניה פ"ב דשבת יעיש ואחיש כתב לכרין הקרד להמשך היוד העליונה דללף ראשונה מייק דלון ימין דליק וכי כל קרד כונה אלפין החיל בקיי וכונה אכלו רעים שחו ושכרו דודים וכונה פאר וכקות ועונה הכי צשער הכונות צבונה האכילה דערב יוהיכ יעיש חיד יבוא הקרד לכרין אחר כונה החיל כונה האלפין דלחיש דסיה לריך להיות הקרד להפך. ועוד מין לן לכרין צכל הקעודות והפילי בקעודת המול כונה מושכת האלפין ומחיש הכי הלא אין עייך לכרין כונה הכי אלא דוקא בקעודת שחרית דשבת כמי צפי הכונות צדרות קעודת שחרית דשבת ח"ל וסנה י"ח בקעודת שחרית דשבת עלה עייק דעולם האלילות גי אוחס הדין אשר פס וכי יעשה חרין צי עמות יס צמייטי הדין כי אלו שמוות דמייטי הדין הם צבוחים צמעלה צמאל מאל כי הם למעלה מאורות האון דליק וכי יעיש דעתה זמנו שעלו זרין עד פס ואיכ מכוין דהמשכת הדין הכי הם עשס וסנה זאת כתבה סרז עיש זלתיים **ככונה הקידוש** צבונה הטוס ועיין שער הכונות פס ואיכ גם ככונה האכילה עיי צו לכרין עיד הכי להמשך היודין דללפין מאורות אחיש כחיל דשס הוא אכילה זו אצל לכרין צכל הסליח קעודות ג"כ וגם צמול לא ידעתי מין לו. ועוד לעיל צבונה קעודת יוס שבה כתב זיל ציוס יכרין להמשך שפע מאור האורים דליק שצבולת האון לחצי"ד דח"ב דחיד וגרון וכי מדנקע בקרד זה דוקא בקעודת שחרית נראה דלון עייך לכרין צזה אלא דוקא בקעודת שחרית [ומיש צקמר אלי דקיי שאלה זי אס יס לכרין כונה האכילה של מול צשבת וריעי השך כך לריך לכרין צלי ומנחה דבר וכלית מייש צשער הכונות צדרות צי דליל שבה ח"ל וסנה עיין אכילת הקעודה ומתייחמה עיי ל"ב שריים כתי בקעודת המול עיי ובדאי דלון ככונה עשס לומר לכרין ג"כ כונה זאת של אפין המושך ומחיש דמיס רבינו דלריך כנו שנתבאר בקעודת המול הייט כל כונה האכילה הכי צבונה המול צפי המלוח פי עקב שהוא מר כח דיק פ"ד וכי יעיש וכן כונה הכי צשער הכונות דרוש גי דיוהיכ יעשיב אצל כונה זאת אפשר דלון עייך אלא דוקא בקעודת שחרית דשבת:]

ואמנם

היות כונה זאת דהדין מאון דליק עיי הטוס וככונה האכילה לכרין להמשך עיי האכילה האלפין מאון דליק דרך הפס אפשר דזה צמייטי וזה צמייטי דהדין עיי הטוס הוא דרך ח"מ וכונה אלפין עיי האכילה הוא דרך פרימיות הליק ומשך ויולא דרך הפה ולמין ממדרי (ז)

ועם היות שם א"ל במילוי ולא שם הוי"ה הוא כי כבר בתפ"י שחרית בחזרה נתמל' שם א"ל במילוי וגם שם אדני היו במילוי אלא שעלתה במעלה שם ההוי"ה פשוטה שהיא מעולה יותר משם אדני במילוי:

ובהזרת תפילת מוסף בקו"ר אז ו"א עולה בכתר דא"ר כי בתפ"י לחש לא עלה אלא בני' מוחין חב"ד שלהם כנ"ל. ופ"א שמעתי ממוז"ל כי בחזרת מוסף אין עליה לז"א כי כבר הוא שיה במקום א"ר"א אבל את חזרין לעבור את ג"ר דא"ר כדי להוריד הארה מהם אל הנקבה שתוכל לעלות עמה ב' מדרגו' בפ"א עד הג"ת ועד חב"ד דא"ר"א כמו שיתבאר וע"כ הזדווג עם ו"א. ואמנם הנקבה עולה ב' עליות עליה א' בחג"ת דו"א שהם עלמו' חג"ת דא"ר ועליה ב' עולה עד חב"ד דו"א שהם עלמס חב"ד דא"ר. ופ"א שמעתי כי כל עליות ו"א עמה הם דא"ר בלבד ועליית רחל נוק' הם (א) בא"י בלבד ומנאל כי בחזר' תפילת מוסף ירש ו"א מקום אביו ונוק' מקום א"י וזהו הנטון. והנה עליית ו"א בכתר דא"ר נרמז בקדושת חזרת מוסף שהיא (ב) כתר יתנו לך ה' אלהינו כי' וכמ"ש בס"ה ופירשו לך ה' אלהינו שהוא ו"א אלהי התחתו' יתנו לך דא"ר הנק' מלאכים המוני מעלי' בחי' כתר שלהם וסרסור ודורשיו לך ה' אלהינו יתנו מלאכי' המוני מעלה כתר. וכבר נתבאר בס' התיקו' כי א"ר נק' מלאכים של א"ר אלא כתר דא"ר. ולע"ד ששמעתי ממוז"ל שבמלת כתר יכוין אל הוי"ה דמילוי ס"ג ואמנם עליות הנוק' רחל עלייה א' היא בקק"ק ה' לבאות כי' ולכן תכוין כי בקדוש א' עולה בחסד ובב' עולה בצבורה ובג' עולה בת"ת ועליה הב' היא עולה כשאומרים א"ר"ה מקום כבודו ר"ל כי ג"ר שהם א"ר"ה א' דעת באמלג. י"ה הם חו"ב ושם במקום א"ר"ה הוא מקום המלכות הנק' כבודו של ו"א וזהו כבודו כבוד ו' כי ו"א הוא סוד אות ו' ולהיות כי עתה עלתה הנקבה ב' עליו' בפ"א משא"כ בשום זמן מהומני לכן שואלים המלאכים וכולם תמהים (ג) וא"י איה מקום כבודו כלו' אך אפשר שהמל' דילגה למקום ג' אמלעיות וא"ך עתה פתח פתח חזרה לעלות בג"ר ותמהים ואומרים איה כי' כי הם חושבים שאינה יכולה לעלות רק עלייה א' שהיא בני' אמלעיות וכיון שנסתלקה משם אינם יודעים מה נעשה בה כי אינו עולה בדעתם שעלתה עליה שניה. והנה לר"ך האדם דלג על רגליו כלפי מעלה בעת שאומר קק"ק כי' ובעת שאומר איה כי' לרמוז אל ב' דילוגים אלו שדילגה רחל נוק' דו"א. ודע כי סוד איה אות א' היא מול הי"צ דיקנאל דא"ר שהוא סוד הדעת של א"ר הנקרא י"ה וזהו א"ר"ה וכבר הודעתך כי עתה במלת א"ר"ה כי' תכוין לקבל בעמך תוס' (דברא ד) ממדת יום השבת כנ"ל ותכוין כי עתה ע"י עליית גאולה הנקבה כנו' קתה לה שם חדש יותר מעולה והוא שעתה נקרא א"ל י"ר"ה במילויים כאלפין כזה אלף למד יוד הא ווא הא והם בני' ר"ל כמנין ב' תיבות שהם מקום כבודו עם ו' של להעריעו ולכן תכוין במלת אלו כוונה הנו'. ובאומרך ימלך ה' לעולם כי' תכוין כי ר"ת של אלהיך ליון לדור ודור הם אותיות אלנו ר"ל כי עתה רחל נוק' דו"א היא אלנו ממש שיה ב' ב' ב' בשום חפלה אחרת. ענין פ' שמע ישראל כי' הנתקן במקום הוה עניינו הוא כי' הנה בכל יום שבת לא היה זוג כלל לז"א עם נוק' רחל אלא עתה בחזרת מוסף בקו"ר שעלתה עמו שיה בשוה כנו' והיסוד שלו שיה בשוה עם היסוד שלה משא"כ בתחילה. ובהבין ענין תפ"י מוסף שאמרנו בס"ה ובספר התקוניים שהיא ביסוד הנקרא יוסף והעטעם הוא כי' עתה יכול יסוד דו"א להזדווג בשוה עם היסוד שבה והנה זוגם עתה הוא ממש כענין זוג א"ר"ה כי' הרי ירשו את מקומם. וכבר נודע כי אין זוג לא"ר"ה אלא ע"י מ"ג של נשמות התחתונות המוסרים עלמס להריגה עק"ה ע"ד יחוד א"ר"ה בפ' שמע ישראל כמ"ש בק"ש דשחרית דמי החול (ה) ולכן עתה אנו אומרים פ' שמע ישראל ולר"ך לכוין להעלות מ"ן אל ו"ן על ידי מסירת נפשנו עק"ה במלת אחד בפ' שמע ישראל כמ"ש בק"ש של שחרית דחול:

ענין סעודת שחרית דשבת. הנה בענין התפלה נתבאר כי כבר עלו ו"א ורחל נוק' עד כתר דא"ר"ה ממש וגמלאים שניהם עומדים תחת א"ר"ה והם עתה אולכים סעודה זו מן א"ר"ה ולכן סעודה זו נקרא סעודת דע"ק. גם תכוין כי הנה בענין ס"ה

דשחרית דשבת ביארנו כי אז נתגלו כל ו"ת דא"ר כנגד מה שעלה ו"א בעמידת שחרית ובחזרה וקבלנו האורות בס"ת ב' העולים לו שהוא סוד יסוד דא"ר הנק' מורה כדודע. ועתה כנגד מה שחזר ו"א לפלות בתפלת מוסף בלחש ובחזרה שעלה בני' דא"ר לכן אנו עתה עושים סעודה זו דשחרית אחר תפלת מוסף כדי שיתגלו גם ג"ר דא"ר ויבקשו ויתגלו הארתם ותאיר אלינו ולפי ששם בני' דא"ר שם הוא בחי' פה העליון דא"ר לכן כנגדו אנו עושים סעודה בסוד אומנו הפה ובדרך שנתבאר לעיל בסע' הלילה כי אין סעודה אלא במקום שיש פה והוא בני':

ג ים ט"א (ו) בענין סעודה זו הנק' סעודת דע"ק וזוה תבין למה נק' קידושא רבא הקידוש הזה של שחרית עם היומו קנר מסדר קידוש הלילה. והענין הוא כי בלילה היו בבחי' מוחין דו"א הנק' קדש אמנם הם קידושא זוטא אבל עתה היא סעודה המוחין דא"ר עלמנן שהם קדש עליון ולכן נק' קדושא רבא. ודע כי כל אלו העליו' שאנו אומרים למעלה שהם עלים ז"ן מוכרח הוא כי בעלותם למעלה גם שאר שיעולמות דבי"ע אשר תחתיהם עולים אחריהם כפי סדר עליית ז"ן וכע"ד כל העולמות אשר למע' מן ז"ן דא"ר מוכרח הוא לעלות גם הם ממקומם כפי סדר עליות ז"ן לתת להם מקום לעלות במקומם ואין כח בקולמוס לפרט הכל אבל נדבר דרך קצרה כי הנה כל הפרצו' וכל העולמות יחד כולם עולים זה אחר זה עד שנמלא כי ע"ק רחליות עולה עד מקום א"ר"ק לכל קדומים כמבואר אלנו באורך בדרוש אדם הראשון אך ה' קודם שחטא ומה פנס גרם בכל העולמות וע"ש היטב. גם תפיין בדרוש אחד שביארנו בענין ו' מלכים שיאלו מבחי' ארון עליונה דא"ר ואירע בהם פגם קרוב לענין המיתה והביטול ואין הכוונה ח"ו לו' כי הם הם המלכים דרך אדום דפ' וישלח כי אותם המלכים יאלו מן העין דא"ר"ק אבל הם בחי' אחרות שלמעל' מהם שיאלו מן הארון ושם בדרוש הוא הנק' מטי ולא מטי ביארנו בענין הכתר והחכמה והבינה ההם שהם בחי' שם י"ה (ז) במילוי ההין ושם נתבאר אך נעשים בחי' דו"ר (ח) וכיוצא בזה וע"ש. והנה עתה בסעודת שחרית דשבת עולה ע"ק דעולם הא"י עד אותם ההין אשר שם ילבן סעודה זו נק' סעודת דע"ק. ונבאר הסדר שתעשה הנה הבוא ותעמוד לפני השולחן במקום שאתה עמיד לישב בו ותקוף השולחן דרך ימין פ"א ותכוין להמשי' עתה בחי' א"ר"ם של ג"ת דא"ר ט' אשר שם עלה ו"א בתפ"י העמידה דלחש דשחרית אלא שאי היה בבחי' א"ר"ם שלהם ועתה הוא באור המקיף אשר להם ואח"ך קח בידך ב' אגודות ההדס ותחזור להקף השולחן פ"ב ותכוין להמשיך עמה בחי' המקיף של א"ר"ה אמלעיות דא"ר אשר שם עלה ו"א בחזרת קו"ר דתפ"י העמידה דשחרית אלא שאי ה' בבחי' א"ר"ם שלהם ועתה הוא באור המקיף ולפי שעתה הוא בבחי' ג"ת חנ"ה לכן לר"ך להקף בהדס כדודע כי ההדס רומז לג' האבות אט"פ שנס הנקבה עלתם עליות רבות אין כונתנו עתה רק להפעלות ו"א לפי שעתה הוא יום שבת דבורא שהוא כנגד ו"א וכנגד ב' עליותיו באו"פ כדודע אנו מקיפים עתה ב' הקפות להמשיך א"ר"ם שלהם אבל הקפות ליל שבת היו כנגד עליות הנקב' שהיא מושלת בלילה. והנה כמו שבסעודת הלילה לא עשיתו הקפה ג' כנגד מה שקבלה מנ' מוחין דו"א בבחי' א"ר"ם ושם ביארנו טעם הדבר כי הדבר הזה נעשה מאליו ואין בו כח להמשיכו כי הוא מקום עליון לכן גם עתה בסעודת שחרית אין אנו עושים הקפה ג' כנגד עליית ו"א בא"ר"ם דג"ר דא"ר בתפלת מוסף דלחש ודחור' לפי שהוא בחי' מוחין והוא מקום עליון ובפרט שהם מוחין מקיפין דא"ר ואין בו יכולת להמשיכם בסוד א"ר"ם שלהם והדבר נעשה מאליו. ואחר הקפה הב' תשב מיושב במקומך ותקבל הכוס בב' ידיך ע"ד מה שג"ל בקידוש דליל שבת ממש אבל יש בזה שינוי א' והוא כי בליל' נתבונת אל ג' שמות י"ה ב' במילוי ודין וז' פשוט ועתה תכוין בני' שמות י"ה במילוי ההין ואע"פ שמילוי יודין מעולין ממילוי ההין וא"כ אך בסעודת הלילה התחתו תכוין במילוי יודין ובסעודת שחרית המעולה דע"ק תכוין אל מילוי ההין. אבל זה יובן במש"ל כי אלו שמות דמילוי ההין הם גבוהים במעלה במאד מאד כי הם למע' באורות דארון דא"ר"ק כנ"ל כי עד שם עולה ע"ק ותכוין כי ג"פ י"ה במילוי ההין הם בני' ג' והם סוד ט' יודין שיש בדי' הויות עסמ"ב ותכוין לסמשיכם בטי' אותיות דמילוי ההי"ה (י) וכתבין

הנהו וביאורים: (ח) פיין תו"ה דס"ג ע"א: (ז) ר"ב כי' בפסח אחרת שמעתי ממורי ז"ל כי בחזרת מוסף בקול רם עליה הו"א עד מול העליון שהוא תיקון השמיני דדיקנא דהר"ך ולא ע"ד ככלל פ"ב הנהה כשער הטבות שמ"ש ז"ל וז"ע: (ג) ואין להקשות ומכיון שכל שבת הוא קד' ולמה זה התבאר לתפלת המוסף כי' וא"כ התלמידי שפאיתו היים שבת אינם הם המלמדים של יום שבת אחרת. ש"ס מתורתנו של הרב ש"ס זלה"ה: (ד) ונתפס נאמה דטרא כתי"י: (ה) ר"ב לכן עתה שו"ן עלו באו"א אזו ריגים למסור נפשנו על קידוש השם בפסוק שמע ישראל ולר"ך כי' עיין פ"ה (י) פ"ה שפ"א משער השבת: (ז) כשפ"ה הנוסח ג' ו"ה: (ח) כשפ"ה הנוסח ד"ו או ד"י וכתיב הנוסח ד"ו או ר"ד: (ט) עו"ת דש"ו ע"ב: (י) פ"ה דכ"ן:

ועשיה הוא א"ל אדנ"י, וב' א"ל אלו במילואם עולים לש"ע נהורין והוא גי' חיבור כל הכוונות הנז"ל שהם מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד שעולים מספר שע (ולא ביאר רז"ל מה ענין ש"ע נהורין אלו לכאן). וכבר נתבאר שהאוכל הוא ביצירה מספר א"ל הויה ונותן לעשיה הנק' אדנ"י מס' אכילה. וצריך לכולל מדת יום בלילה ומדת לילה ביום, לכן יש לכוין בסעודת היום באכילה מספר אדנ"י גי' אהי"ה פשוט עם הויה דמ"ה (לא נד' השמות הללו בשה"מ ומה ענינם), ובסעודת הלילה אוכל מספר א"ל הויה. וגם יכוין בשתי הסעודות מאכל מספר חיבור הויה ואדנ"י.

יורד דרך בני מעיים ויוצא לחוץ. והכוונה לזה הוא לחבר נ"ח עם ציור האל"ף הא' שבכוונת המ"ו שהוא כ"ו ונ"ח וכ"ו עולים למספר פד שהוא אחה"ע שבגרון בבית הבליעה שהוא באימא, והחין שהוא חכמה דוחה המאכל לגרון שהוא בינה ולכן החיבור כאן הוא ציור האל"ף הא' שבכוונת המ"ו שהוא באבא ולא האל"ף הב' שהוא באימא. והנה אחה"ע מספר חנוך שהוא מ"ט שביצירה. גם אוכל מס' א"ל הויה שביצירה, כי אוכל נפש הוא ביצירה שנותן לעשיה והעשיה היא שם ב"ן ואדנ"י שניהם גי' בליעה. שוב יכוין שביצירה הוא א"ל הויה

* * *

עוד בכוונת האכילה

(בכוונות פרטיות הנ"ל די"ז ע"א) (כפי הסידור וכפי רז"ל בשער טנת"א ועקודים)

שע"י השיניים נטחנים ונעשים קמח ונגמרת פעולתם ע"כ ע"ש. [ולכאורה מה שנטחנים ונעשים קמח ע"י השיניים לפמ"ש רבנו כאן נראה שרז"ל אגב אורחיה קמ"ל שענין זה שייך לכוונת האכילה שהשפע הזה שמקורו מהאזן נגמרה פעולתו בפה דא"ק. וכעין דוגמא לזה הם הנשמות הבאים מזיווג או"א נשלמים ונגמרים ע"י זיווג זו"ן וכמ"ש רז"ל בשער ט"ל פ"ד]. ועיין להרדב"ש זלה"ה על פ"ב הנז' שהקשה דבסוף פ"א הנז' כתב שהם ב' הבלים וב' דיבורים, וכאן אומר שהם ד' הבלים, (ועיין בספר שם משמעון ז"ל דף י"א וזכרם שלמה סופ"א ופ"ב), וגם תמה על מ"ש בכוונת האכילה ע"ש שכתב שהכוונה כך היא, שהד' אלפי"ן נכנסים תוך הפה וכולם עמדו בלחי העליון והאורות שהם ב' הבלים עמדו שם בימין ודימין וכימין דשמאל וב' הדיבורים בשמאל דימין ושמאל

הד' אלפי"ן ב' בציור יו"י וב' בציור יו"ד נז' בע"ח שער טנת"א סופ"ב ע"ש שמוכן שהם בחוטם דא"ק אמנם כ"א מהם כלול מהארת האזן והחוטם וכמו שמבואר בציור. ובשער העקודים סופ"א כרז"ל שבעקודים שהם אורות הפה היה אורות וכלים. ובאורות פו"מ והכלים ג"כ ב' פו"ח, ואלו הד' בחי' הם בחי' גילוי הד' אלפי"ן הנז' שהיו בחוטם, והב' של יו"י הם אורות פו"מ והב' של יו"ד הם הכלים פו"ח. ואלו הד' בחי' נכנסו בפה. ושם יש הבל עליון בלחי העליון והבל תחתון בלחי התחתון, העליון או"מ והתחתון או"פ. ועוד יש שם בחי' דיבור בעליון והוא חיצו' הכלי ובתחתון והוא פני' הכלי. והאורות הם בימין הפה והדיבור בשמאל הפה. וכתב עוד ברפ"ב דשער העקודים שהד' אלפי"ן הנז' של החוטם נכנסים בפה ונעשים שם ד' הבלים גי' קמ"ח,

דשמאל כמ"ש הרדב"ש זלה"ה אז יש להם שייכות בכל הל"ב שיניים.

ומ"ש נטחנים, ידוע שענין טחינה ע"י הל"ב שיניים הוא ענין מיתוק הדינים, עיין שה"כ דרוש ה' דעמידה דל"ה ע"ב ודרוש ד' דר"ה ודרוש ג' דיוה"כ, ומה שייך במקום גבוה כזה. עיין בספר כרם שלמה ז"ל על פ"ב דעקודים הנז"ל מ"ש, ועיין בדרוש להרב גדליה הלוי ז"ל בפ"א דשער אח"פ והרי"ע.

ומ"ש עוד ממדרגה למדרגה עד חסד וכו', נראה הכוונה ליי"ס דעקודים, שמהפה נמשך לחב"ד ומהם לחג"ת ומהם לנה"י, ומהם לג"ר דעתיק ומהם לחסד שלו, כעין מ"ש רבנו בנה"ש בעליית הביוררים בדח"י ע"ב ע"ש.

ומ"ש עוד ומשם לגלגלתא וכו' ומשם ליי"ג נימין ומשם למזל העליון וכו'. נלק"ד שכל כוונות האכילה הנז' לעיל מ"ו ונ"ח וכו', וכן מה שנתבאר פה מענין האלפי"ן, הם כוונות של כל יום באין הבדל בין שבת לחול, וכן הב' שתיות דלקמן. וכן כאן בסידור מסודרים עם כל הכוונות של כל יום לפני שיתחיל בסדר כוונת ליי"ש. ומה ששייך לשבת דוקא הוא מה שנז' ברז"ל ומסודר לקמן בסעודות שבת. וכל שאר כוונות האכילה כלל אותם רז"ל שם בשה"כ דע"ב סוע"ב במ"ש ובסדר סעודת ימי החול יתבאר יותר באורך כל עניני ברכת המוציא וכוונת האכילה ושאר פרטים האחרים וכו' וכבר נתבאר ענין כוונת טחינת השיניים באכילה בסעודת החול וע"ש היטב פרטים רבים וכוונות רבות עכ"ל. ועיין פת"ע ז"ל דע"ג סוע"א מה שכתב בדרך אפשר, ולק"ד פשט דברי רז"ל ורבנו מורים לכאורה כמו שכתבתי, ולכן לא סדרו הגאונים המדפיסים את זה לקמן אחרי הקידוש וכמ"ש. וכן גם משמע ממ"ש כאן ומשם וכו' ומשם וכו', ולא כן אמר לקמן בסעודת שבת שבלילה הוא מיי"ג נימין ובשחרית מיי"ג חיוורתא ובמנחה מיי"ג

דשמאל. ואח"כ נתחלקו, וחציים נשאר בלחי העליון בסדר הנז', וחציים בלחי התחתון כסדר הנז'. ומעתה נעשה ד' הבלים וד' דיבורים, והד' הבלים הם גי' קמ"ח. וזה כוונת רז"ל בפ"ב הנז' שהד' אלפי"ן נכנסים לפה ושם נעשים ד' הבלים, כלומר כשנכנסים לפה נתחלקו הד' אלפי"ן והב' הבלים נעשו ד'. ולא פירש רז"ל על הדיבורים אלא על מה שרצה לדרוש שהד' הבלים גי' קמח ע"כ מהרדב"ש זלה"ה ע"ש עוד.

המובן מזה שהב' אלפי"ן דיו"י הם בחי' ההבל והם אורות פו"מ והם שנכנסו תוך הפה ונעשו קמח ונהב' אלפי"ן דיו"ד גם הם נטחנו ונחלקו לד' אלא שלא פירש רז"ל אותם כמו שפירש בהבלים], וברור מה שנעשה אורות וכלים היינו בעולם העקר' כמ"ש רז"ל אבל בענין האכילה שהעתיק כאן רבנו לא שייך זה, ולק"ד לא נראה צורך לכוין בהם כאן כמו שכתוב בסוגריים. ומובן ששפע האכילה נמשך מכאן מהב' הבלים דיו"י שנעשו ד' גי' קמ"ח ולא גם מהב' דיו"ד. וכפ"ז צ"ל מ"ש רבנו כאן להמשיך הד' אלפי"ן דיו"י ודיו"ד ממקומם עד הפה וחילוקם לד' הבלים וד' דיבורים, אין פירושו שכ"ז צורך כוונת האכילה, אלא רצה לסדר הדברים בשלמות, ואה"נ דיכול המכוין לכוין ג"כ רק מה שנוגע לאכילה והיא המשכת הב' אלפי"ן דיו"י דוקא, כן נראה לכאורה אפשר.

וזמ"ש רבנו ויכוין להעבירם וכו' ב' אלפי"ן ראשונים דב' מיני האלפי"ן וכו', דהיינו שהב' מיני אלפי"ן הם דיו"י ודיו"ד והראשונים שלהם הם א' דיו"י וא' דיו"ד והם הבל ודיבור, וכן השניים הבל ודיבור, ונמצא שההבלים הם יו"י ונחלקים לד' ונעשים קמח. ומ"ש ע"י ל"ב שיניים, ברפ"ב דעקודים הנז' לא כתוב תיבת ל"ב רק ע"י השיניים. אמנם בשער ההקדמות די"ב ע"ב כתב ל"ב שיניים. ולכאורה הלא הד' הבלים הם בימין הפה ושם יש רק חצי הל"ב שיניים, ואולי כיון שהימין פי' ימין דימין וימין

ואהיה הויה, ובב' אלפי"ן השניים הפוך. ג, למה כאן השמות באותיות פשוטות ולקמן בנוצר ונקח מלאות. ד, מדוע זיווג נוצר ונקח שבכאן השילוב הוא ג' הויות עם ג' אהיה, ובמ"א כמו בעמידה השילוב הוא רק הויה א' עם אהיה א'. ה, מה הצורך לכוי"ן באלפי"ן דמזלות שהם משפיעים ונשפעים. והיעב"א.

(י"ט ע"ב) **כוונת** מים אחרונים וכו' מ"א אותיות וכו' דאהיה דיודי"ן ומ"א אותיות דאהיה דאלפי"ן. בשה"מ דס"א ע"ב [בשער המצוות הנד"מ דף מ"ה ע"א נשמט זה] כרז"ל, כוונת מים אחרונים כבר הודעתך כי שמות אהיה א' דיודי"ן וא' דאלפי"ן רמוזים בב' הידים עכ"ל. אפ' כוונתו למ"ש רז"ל בע"ח שער או"א סופ"ח שאהיה דיודי"ן הוא בקו ימין דאימא ודאלפי"ן בקו שמאל ע"ש. ועיין מזכיר שלום מערכת א' אות ל"א שזה הסדר הוא כשמתלבשת אימא בז"א ע"ש באורך. וממילא הידים שהם הרומזים לחו"ג דז"א ימין ושמאל הם דיודי"ן ואלפי"ן וא"ש את"מ.

ת"ד. אלא ששם הארה מיוחדת לשבת, אבל כאן שהוא כוונה כוללת לכל סעודה מונה והולך דרך העברת השפע ממקום למקום עד הגיעו למטה כנלק"ד. ומ"ש עוד רבנו ומשם למזל העליון וכו' ואז יכוין לזיווג הב' מזלות, משמע שהמקבל כל השפע הוא המזל הח' לבדו ובזיווג נותן למזל הי"ג וממזל הי"ג לאו"א, עיין ע"ח שט"ל פ"י ושכ"ט סופ"ג ובאתי לגני ח"ב על פרק י' דשט"ל הנז'.

ויש לרשום קצת שאלות מאין מבין (לפי הציורים הנז' בסידור כת"י (עמוד 304) ובסידור שלפנינו מושמט) א, מה ענין השילובים שעל יד הד' אלפי"ן, ואם נאמר שאין הוצאת אורות או המשכת שפע בלי זיווג, מדוע היה כפול חו"פ וידוע שהאכילה היא בחיצו'. ואם נאמר שגם החיצו' בעצמו כפול מחו"פ [עיין גם בהק' רחוקה"נ ד"ט סוע"א], מאי שנא דוקא הכא מפרט את החיצו' לחו"פ ולא גם בכל זיווג וזיווג שיש במ"א, ולקמן בזיווג נוצר ונקח אינו כפול. ב, מדוע ב' אלפי"ן הראשונים הזיווג הויה אהיה

* * *

סדר כניסת הל' דצלם בז"א בלי"ש והארותיו ליעקו"ר

א. כתב רז"ל בשה"כ בדס"ד ע"ב ד"ה ודע וכו' קודם שתקבל קב"ש תכוין שנכנסים בז"א ג' פרקין תתאין דל' דאו"א, וכמו

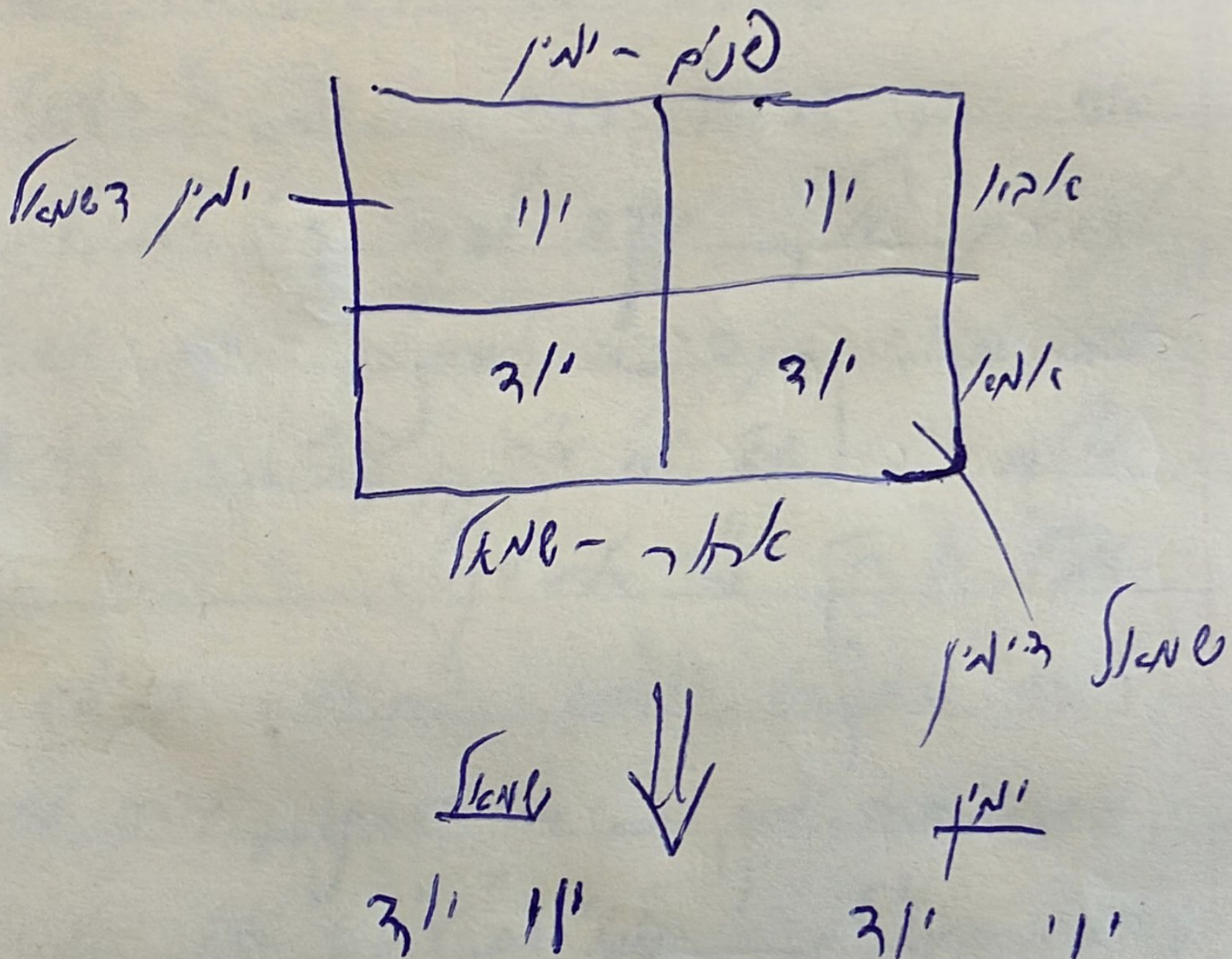
כן כתב בכ"מ. ובדס"ו ע"ד כתב להקיף השלחן שבבית ולחזור על כל מ"ש בקב"ש בשדה ולכוין באו"מ דחיצו' ובשדה היה או"פ דחיצו'.

ג. ושם בע"ב כתב שבויכולו שאחר העמידה נכנסו בז"א ג' פרקין קדמאין דל' מצד אימא וזהו בענין ז"א, ובענין הנוק' שבויכולו הא' קבלה מנה"י תכוין כי עתה חג"ת דז"א מאירים במוחין שלה ומהם נעשים המוחין שלה עתה, והארת המוחין שלה שבחג"ת יורדת עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה וכתב עוד שם שז"ס ברכת מעין ז', ואח"כ בויכולו הג' דקידוש

ב. ובדף ע' סוע"א כתב שבויכולו דעמידה נעשים לה וכו' מוחין מנה"י דז"א

מבחי' הפנימיות שלהם שבקב"ש היתה בבחי' החיצונית שלהם שהוא בחי' העולמות ועתה הוא מהפנימיות שהוא בבחי' הנשמות וג"פ

אלמל	אלבול	לסקנ הילוף
ווי י/2	ווי י/2	
ווי י/3	ווי י/3	למח הילוף
ווי י/3	ווי י/3	סניסה דלמ

מעט הגילוי של ה-ד בחוטם דא"ק

ע"י אוצ"ח דף ב' ע"ג שער העקודים, אש"ל אות ו'. דב"ש דף כ"ח ע"ב שער ו' פ"ב.

אוזן שמאל ד = י ספירות	אוזן ימין ד = י ספירות	אוזן שמאל ד = י ספירות	אוזן ימין ד = י ספירות

חוטם שמאל ו אור פנימי	חוטם ימין ו אור מקיף	חוטם שמאל ה פנימיות הכלי	חוטם ימין ה חיצוניות הכלי

לפני החילוף

ע"פ אוצרות

אוזן שמאל חיצוניות הכלי	אוזן ימין אור מקיף	אחרי החילוף (עדיין בתוך או"א)
מ-אזן, חוטם - ימין, שמאל - נמשכת בחינת: או"מ, או"פ, חיצ' הכלי, פנימי הכלי - ויוצא דרך הפה	חוטם שמאל פנימיות הכלי	חוטם ימין אור פנימי

לחי עליון (הבל ודיבור עליונים) עליון	דיבור חיצוניות הכלי	הבל אור מקיף	הבל = אור דיבור = כלי
לחי תחתון (הבל ודיבור תחתונים) תחתון	דיבור פנימיות הכלי	הבל אור פנימי	

פה

ע"פ הסידור - כונות האכילה

דיבור שמאל	שמאל הפה לחי עליון דשמאל	הבל ימין	דיבור שמאל	ימין הפה לחי עליון דימין	הבל ימין	לחי עליון בלבד

ב' דיבורים דיבור שמאל	שמאל הפה לחי עליון לחי תחתון דשמאל	ב' הבלים הבל ימין	ב' דיבורים דיבור שמאל	ימין הפה לחי עליון לחי תחתון דימין	ב' הבלים הבל ימין	לחי עליון לחי תחתון

לאחר החלוקה

כוונות האכילה דאברהם אבינו ע"ה:

ועתה נבוא ללמוד את כוונות האכילה דאברהם אבינו ע"ה, אותה סידר רבינו הרש"ש בסידורו המאיר, ונחלק אותה לכמה שלבים, ונלמד אותם בע"ה א' לא' ויזכינו ה' להביך את הדברים על בורים ואמיתותם.

כוונת המשכת האלפין דא"ק:

בע"ח שער טנת"א מבאר הרב, שאחר שנעשה מציאות הצמצום שענינו הוא, צמצום אורו ית' בערך לנבראים שיוכלו לקבלו, המשיך אורו ית' להתפשט ולירד עד הגיעו לא"ק. ובא"ק אין עסקנו באורות שבתוך הא"ק, אלא באורות היוצאים ממנו, וגם מהאורות היוצאים עסקינן רק מהאזנים ולמטה.

והנה אורות היוצאים מהאזניים ולמטה נק' טעמים העליונים דס"ג דא"ק והם יצאו מב' נקבי האזנים או"מ מאזן ימין, או"פ מאזן שמאל ונמשכו עד שבולת הזקן דא"ק.

ולאחריהם באו אורות היוצאים מהחוטם דא"ק והם נק' טעמים אמצעיים דס"ג דא"ק, ויצאו מב' נקבי החוטם דא"ק, או"מ מחוטם ימין ואו"פ מחוטם שמאל ונתפשטו עד החזה דא"ק.

ולאחריהם באו אורות היוצאים מהפה דא"ק והם נק' טעמים תחתונים דס"ג דא"ק, ויצאו מנקב הפה דא"ק, ונתפשטו עד הטבור דא"ק.

והתבדל בין אורות האזן והחוטם לאורות הפה הוא, שבאורות האזן והחוטם יצאו האורות מב' נקבים, כי אם הם היו יוצאים מנקב א' היו האורות המקיפים והפנימיים בוטשים זה בזה ואז היה נעשה בחי' כלים, ואין אפשרות במקום החוטם והאזן דא"ק שיהיה שם כלים, משא"כ באורות היוצאים מהפה דא"ק שהם במקום נמוך יותר ואין פחד שיצאו שם כלים לכן יצאו האורות דטעמים התחתונים מהפה דא"ק שהוא נקב אחד.

והנה בע"ח שער טנת"א פ"ב כתב הרב וזלה"ק:

אח"כ באו הטעמים האמצעיים והם בחי' אור היוצא מחוטם דא"ק, וחוטם גימטריא ס"ג גם מכאן נמשך ויוצא אור דרך צ' נקבי החוטם ימין ושמאל ימין מקיף ושמאל פנימי עד הנזכר באזן וכו'.

ומה שנחוספו צאלו יותר מצאורות האזנים הוא, כי צורת אות ו' שצמח אות ה' אשר צאזן היתה כלולה עמו נתגלה עמה, ומה שהיתה אז בחי' ה' נעשה עמה בחי' צ' אותיות ד"ו להורות יציאת אות ו' לחוץ וגילוייה והוא סוד ז"ח שבכאן נתגלה וכו'.

והנה ד' זו כבר אמרנו לעיל שאינה נפסקת אבל יש הוראה אחרת אליה והוא, כאשר תקח מה' שבאזן ימין שמספרה י' ספירות כנ"ל והרי היא בחי' י' אחת ותצרפנה ותחברנה עם ה' שבנקב ימיני של חוטם שצורתה ד"ו כנ"ל הרי הכל הם צורת יו"ד והוא ציור מה אלף י' למעלה ו' צאמצעיתא ד' למטה. גם אם תקח י' שבנקב און שמאל ותחברנה עם ו' שבנקב חוטם שמאל הרי אלף צ' שצורתה יו"ד והרי צ' אלפין ציור יו"ד. ואם תצייר ציור א' והוא שצורתו י' של און שמאל עם ו' של חוטם שמאל ו' של און ימין הרי אלף צורת יו"ד. גם אם תצרף י' של און ימין ו' של חוטם ימין י' של און שמאל הרי ד' אלפין עם הנ"ל. ואלו הם מורים קצת גילוי על ד' של ה' שבחוטם שנגלית מעט אבל לא נגלית לגמרי כמו הו' של ה' אבל עיקר גמר גילוי הד' הוא למטה בצור הפה כמ"ש בע"ה.

והנה מלמדנו הרב שאחרי יציאת אורות האח"פ, יוצאים אורות הטעמים האמצעיים דס"ג מחוטם דא"ק, ויוצאים מב' נקבי החוטם י"ס דאו"מ וי"ס דאו"פ דפרטות בחי' זו.

וטעם יציאת אורות המקיפים והפנימיים דאזן וחוטם דא"ק מב' נקבים הוא כדי שלא יהיה כלים. והנה לכל בחי' יש י"ס המתחלקים לה' פרצופים שהם א"א, אבא, אמא, ז"א, נוק' דאותה הבחינה שבה עוסקים.

וא"כ באורות החוטם, הי"ס שלו המתחלקים לה' פרצופים, נתגלה מהם הו"א ו', ואילו הד' פרי' האחרים, התגלו רק גילוי קצת, וגם רק בפני החוטם באופן כזה:

כשנקח י' מנקב און ימין עם ו"ד דחוטם ימין הרי א' ראשונה בציוור יוד.

וכשנקח י' מנקב און שמאל עם ו"ד דחוטם שמאל הרי א' שניה בציוור יוד.

ונעשה לזה ציור:

א"ק		א"ק	
און שמאל י"ס לאון שמאל 1	און ימין י"ס לאון ימין	און שמאל י"ס לאון שמאל	און ימין י"ס לאון ימין 1
חוטם שמאל י"ס דחוטם שמאל ציור ו"ד 2	חוטם ימין י"ס דחוטם ימין ציור ו"ד	חוטם שמאל י"ס דחוטם שמאל ציור ו"ד	חוטם ימין י"ס דחוטם ימין ציור ו"ד 2
א			

וכן כשנקח י' מנקב און ימין עם וו' דחוטם ימין, עם י' דנקב און שמאל, הרי א' שלישית בציוור יוד.

וכשנקח י' מנקב און שמאל עם וו' דחוטם שמאל, עם י' דנקב און ימין, הרי א' רביעית בציוור יוד.

וכתב הרב כאן שד' אלפין אלו הם קצת גילוי של הד' שבחוטם ועיקר גילוי הד' אלפין המה בפה דא"ק.

ונעשה לזה ציור:

א"ק		א"ק	
און שמאל י"ס לאון שמאל 1	און ימין י"ס לאון ימין 3	און שמאל י"ס לאון שמאל 3	און ימין י"ס לאון ימין 1
חוטם שמאל ו' ד"ס דחוטם שמאל 2	חוטם ימין י"ס דחוטם ימין ציור ו"ד	חוטם שמאל י"ס דחוטם שמאל ציור ו"ד	חוטם ימין ו' ד"ס דחוטם ימין 2
א			

ובשער העקודים סופ"א כתב הרב וזלה"ק:

והנה מן הפה הזה ילאו י"ם פנימים וי' מקיפים ונמשכין מנגד הפנים עד נגד הטבור של זה הא"ק, חה עיקר האור אבל ג"כ מאיר דרך נדדים לכל סביבות זה האדם ע"ד הנ"ל באורות און חוטם.

והנה באון חוטם לא היה רק צ' בחי' של אור והם פנימי ומקיף, אבל כאן צפה נכפלו הצחינות והיו צ' שהן ד' כי הנה הם היו בחי' אורות וכלים, והאורות נכפלו לצ' בסוד פנימי ומקיף, והכלים ג"כ פנימי וחילון. ואלו ד' בחי' הם בחי' גילוי אותם ד' אלפי' הנ"ל שהיו בחוטם כי האור עבר ונמשך דרך פנימיות האדם הזה ואלא דרך הפה. והנה הב' אלפי' שזיורם יו"י הם אור פנים ואור מקיף, והב' אלפי' שזיורם יו"ד הם צ' בחי' הכלי פנימי וחילוניות, ואלו הד' בחי' הם ענמן בחי' צ' אזנים וצ' נקצי החוטם שנחגלו כאן צפה. כי מן און ימין נמשך האור ואלא דרך הפה בסוד או"מ, ומן החוטם ימין נמשך ואלא דרך הפה או"פ, (וב' אלפים שזיורם יו"ד הם בחי' הכלי פנימי וחילון) ומנקב חוטם שמאל נמשך ונעשה פנימיות הכלי, ומן אור און שמאל נמשך ונעשה חילוניות הכלי. ואלו הד' בחי' נכנסו צפה כי הנה צפה יש בחי' הבל ובחי' דבור, והנה ההבל הוא בחי' אור והדבור הוא בחי' הכלי. והנה יש הבל ודבור העליון בלחי העליון סוד גי"ק שהוא בחכמה, והבל ודיבור מחמתן בלחי מחמתן סוד אשה"ע שהוא צנינה. ונמצא כי הבל עליון הוא או"מ והמחמתן הוא פנימי ודבור עליון כלי חילון (ר"ל פנימיות הכלי וחילוניות הכלי) ודבור מחמתן כלי פנימי, והאורות שהם ההבלים הם צימין הפה, והדיבורים שהם הכלים הם בשמאל הפה.

נלמד מכאן שאורות הטעמים התחתונים המה דפה דא"ק, ונמשכים עד הטבור דא"ק.

ועוד נלמד שאותם הד' אלפי' שהחל גילויים בחוטם מסתיים עתה להתגלות בפה דא"ק.

והנה באוון ובחוטם יצאו האורות מרוחקים זה מזה, כדי שלא יבטשו האורות זה בזה ויעשו כלים, כי האון והחוטם אורותיהם במעלה גדולה מדי בכדי שיהיה בהם אפשרות של כלים, אמנם בפה דא"ק שמעלתו קטנה יותר יש אפשרות שיעשו בו בחי' כלים, ולכן בפה דא"ק יצאו האורות מנקב אחד שהוא הפה, ובוטשים האורות הפנימיים והמקיפים זה בזה ואז נעשה כלים, ואז יש בפה גילוי של אורות וכלים באופן כזה:

מאזן ימין נמשך האור לצד ימין דפה בסוד הבל הנמצא בלחי העליון והוא א' ראשונה בציור יו"י.

מחוטם ימין נמשך האור לצד ימין דפה בסוד הבל הנמצא בלחי התחתון והוא א' שניה בציור יו"י.

מאזן שמאל נמשך האור לצד שמאל דפה בסוד דיבור הנמצא בלחי העליון והוא א' שלישית בציור יו"ד.

מחוטם שמאל נמשך האור לצד שמאל דפה בסוד דיבור הנמצא בלחי התחתון והוא א' רביעית בציור יו"ד.

ונעשה לזה ציור:

פה דא"ק		
שמאל הפה מאזן שמאל דיבור עליון חי הכלי	לחי עליון	ימין הפה מאזן ימין הצל עליון אור מקיף
מחוטם שמאל דיבור תחתון פני הכלי	לחי תחתון	מחוטם ימין הצל תחתון אור פנימי

ועתה עלינו להבין, דהלא אורות אח"פ כל א' נדרש לעצמו, ויש לו את סדר התפשטותו, והוא דאורות האזן יוצאים מנקבי האזנים עד שיכולת הזקן, אורות החוטם יוצאים מהחוטם ומתפשטים עד החזה דא"ק, ואורות הפה יוצאים מהפה דא"ק ומתפשטים עד הטבור דא"ק, וא"כ מהו גילויי הדי' אלפין אלו שמתחילים להתגלות בחוטם ומסתיימים בפה דא"ק?

ורבותינו המפרשים מבארים, שמלבד אורות האח"פ שכבר יצאו כל א' ממקומו והתפשטותו בחיצוניות הא"ק כנז', ישנה המשכה משורשי אורות אח"פ הנמצאים בפנימיות הא"ק, והמה נמשכים בפנימיות הא"ק מאזן לחוטם ומשם לפה.

עוד עלינו להבין, דבשער טנת"א פ"ב למדנו, שהדי' אלפין שמתגלים קצת בחוטם, כ"א מהם נעשה מאורות האוזן והחוטם הפנימים והשורשים דא"ק, אולם בשער העקודים כתב שכשהם נכנסים לפה דא"ק אזי הם מתגלים יותר ונעשים בצורה שונה, והיא שמאזן ימין או"מ א' ראשונה דיו"י, ומחוטם ימין או"פ א' שניה דיו"י. מאזן שמאל חי' הכלי א' שלישית דיו"ד, ומחוטם שמאל פני' הכלי א' רביעית דיו"ד, וא"כ כיצד יסתדרו ב' השמועות?

ורבינו ה"זמרת הארץ" (אות י"ח) עמד בזה ומישב, שאפי' שהאורות והכלים נעשים בשיתוף אורות האוזן והחוטם, בתחילה טרם שנטחנו האורות בשיניים הם היו מעורבים אוה"פ ואוה"מ, וכלי פנימי וכלי חיצון זה בזה ולא היה ניכר כל דבר מהו, ולכן האלפין היו מעורבים מאורות האוזן והחוטם, אולם אחר כניסתם בפה וטחינתם בשיניים אזי נהיה ניכר כל דבר מהו, או"מ ואו"פ, חי' הכלי ופני' הכלי, וכל א' מהיכן שורשו, ובזה יתישבו כל התמיהות.

ובהמשך שער העקודים בפרק ב' כתב הרב עוד וזלה"ק:

הנה אומן הדי' אלפין שציינו לעיל בחוטם הם נכנסין צפה ונעשים שם ד' הכלים. והנה די' הפה הצל גי' קמ"ח כי ע"י השיניים שנתון הפה נטחנים אומן הדי' הכלים ונעשים קמח ונגמרת פעולתו.

נלמד מכאן שהדי' אלפין אלו כשנמשכים לפה דא"ק נעשים ד' הכלים.

וקשה הלא לעיל כתב שהר' אלפין נעשים ב' הבלים וב' דיבורים, ואיך כתב כאן שנעשים ד' הבלים?
ולבאר את כל הענין נראה את המהלך של רבינו הרש"ש בסידורו (סידור היר"א ח"ב דף 304, וסידור
בניהו חלק כוונות פרטיות דף י"ז) שם סידר את המשכת האלפין מאורות האח"פ דפני' הא"ק בסדר כזה
וזלה"ק:

יכוין להמשיך היו"ד העליונה
דאלף ראשונה מי"ס דאזן ימין
דא"ק שצחינתה דה צליור דה
שמספרם י" (והם או"מ),
והוא"ו דאלף מו"ק דחוטם ימין
(והוא או"פ),
והיו"ד התחתונה דאלף מי"ס
דאזן שמאל (והיא חי' הכלי).

יאההויהה
איההויהה

י' מאזן ימין או"מ
ו' מחוטם ימין או"פ
י' מאזן שמאל חי' הכלי

והיו"ד העליונה דאלף שניה
מי"ס דאזן שמאל דא"ק
שצחינתה דה צליור דה
(והוא חי' הכלי),
והוא"ו דאלף מו"ק דחוטם
שמאל (והוא פני' הכלי),
והיו"ד התחתונה דאלף מי"ס
דאזן ימין (והיא צחי' או"מ).

איההויהה
יאההויהה

י' מאזן שמאל חי' הכלי
ו' מחוטם שמאל פני' הכלי
י' מאזן ימין או"מ

והיו"ד העליונה דאלף ראשונה
דצ' אלפין השניים מי"ס דאזן
ימין.
ויו"ד מי"ס דחוטם ימין.

יאההויהה
איההויהה

י' מאזן ימין או"מ
ו' מחוטם ימין או"פ

והיו"ד העליונה דאלף הב' מי"ס
דאזן שמאל,
ויו"ד מי"ס דחוטם שמאל.

איההויהה
יאההויהה

י' מאזן שמאל חי' הכלי
ו' מחוטם שמאל פני' הכלי

שמאל הפה		ימין הפה		יכוין להעצירם דרך פני' הא"ק עד הפה, שני אלפין ראשונים דשני מיני האלפין בימין הפה הכל ודיבור, ושני אלפין שניים דשני מיני האלפין בשמאל הפה הכל ודיבור.
שמאל דשמאל	ימין דשמאל	שמאל דימין	ימין דימין	
דיבור	הכל	דיבור	הכל	

לחי העליון		לחי העליון		ואז נחלקים הווין לאלפין לאורכם ארבע חלאים בלחי העליון, וארבע חלאים בלחי התחתון, ונעשים ארבע הכלים וארבע דיבורים.
לחי העליון	הכל	לחי העליון	הכל	
דיבור	הכל	דיבור	הכל	
לחי התחתון		לחי התחתון		
לחי התחתון	הכל	לחי התחתון	הכל	
דיבור	הכל	דיבור	הכל	

והנה ארבע פעמים הכל גי' קמ"ח ויכוין לטחון אותם
הד' הכלים ע"י ל"צ שינים ונגמרה פעולתם

וביאור המהלך של רבינו בסידורו הוא כך:

בתחילה סידר רבינו הרש"ש את הד' אלפין מעורבים באורות האוון והחוטם כנד' בשער טנת"א פ"ב.
ואח"כ סידר שהאלפין באים לתוך הפה, רק שכאן כתב שהשני אלפין הראשונים בציור יו"י ויו"ד הם
בימין הפה בסוד הכל ודיבור, ושני האלפין הב' דיו"י ויו"ד המה בשמאל הפה בסוד הכל ודיבור.
ואח"כ נחלקים ב' האלפין דימין ושמאל לב', ואז יוצא שיש בלחי העליון ארבע חצאי אלפין מהאלפין
דיו"י ויו"ד, ובלחי התחתון ארבע חצאי אלפין מהאלפין דיו"י ויו"ד, ואז נעשים ארבע הכלים וארבע
ליבורים.

ואח"כ כתב לטחון את הד' הכלים ולא את הד' דיבורים ע"י הל"ב שיניים.

ועתה עלינו לברר:

ראשית, מדוע סידר רבינו הרש"ש שהאלפין הבאים לתוך הפה מסודרים באופן שהאלף דיו"י ויו"ד
המה בימין הפה בסוד הכל ודיבור, ואלפין דיו"י ויו"ד השניים באים בשמאל הפה בסוד הכל ודיבור,
והלא זה היפך דב"ק של הרב בסופ"א דשער העקודים ששם כתב שהאלפין דיו"י המה בימין הפה בסוד
ב' הכלים, והאלפין דיו"ד המה בשמאל הפה בסוד ב' דיבורים?

ועוד קשה כיצד יצא לרבינו פירוט כזה לחלק את הד' אלפין לחצאים באופן שנעשים ד' הכלים וד'
דיבורים? ועיין בסה"ק זמרת הארץ סוף אות י"ח, ואות י"ט שנתקשה בזה.

ורבינו ה"דברי שלום" בביאורו על ע"ח שער ו' פ"ב (דף כ"ח ע"ב) מבאר, שכשהד' אלפין נכנסים
לפה, הם מתשפטים תחילה בלחי העליון שהוא חכמה, באופן שהב' האלפין דיו"י ויו"ד המה בימין
הפה, וב' אלפין האחרים דיו"י ויו"ד מתשפטים בשמאל הפה, ומה שכ' בדב"ק של הרב שההכלים
והאלפין דיו"י הם בימין הפה, הכוונה לצד הימין דימין וימין דשמאל של הפה, ומה שכ' שהאלפין
דיו"ד התפשטו בשמאל הפה בסוד ב' דיבורים, הכוונה לצד שמאל דימין ושמאל דשמאל של הפה.

ואח"כ נחלקים ד' האלפין הנ"ל לב' חצאים, ד' חצאים נשארים למעלה בלחי העליון, וד' חצאים מתפשטים למטה בלחי התחתון, ונעשים ד' הבלים וד' דיבורים, וזה הביאור בדב"ק של הרב שהד' הבלים נטחנים ונעשה מהם קמ"ח, הכוונה לאחר חלוקה זאת שהד' הבלים דווקא נעשים קמ"ח ולא הד' דיבורים, ולטעם זה פירט רבינו הרש"ש את כל הפירוט הזה שאז יוצא שיש ד' הבלים וד' דיבורים, ואז הד' הבלים המה נטחנים ונעשים קמ"ח.

ולהבהרת הענין נעשה לזה ציור:

ציור א'			
כניסת הד' אלפין בלחי העליון דפה דא"ק			
שמאל		ימין	
שמאל דשמאל דיבור	ימין דשמאל הכל	שמאל דימין דיבור	ימין דימין הכל

ציור ב'			
התחלקות הד' אלפין בפה דא"ק			
לחי העליון			
שמאל		ימין	
שמאל דשמאל דיבור	ימין דשמאל הכל	שמאל דימין דיבור	ימין דימין הכל
לחי התחתון			
שמאל		ימין	
שמאל דשמאל דיבור	ימין דשמאל הכל	שמאל דימין דיבור	ימין דימין הכל

ורבינו השד"ה זצ"ל בביאורו ה"איפה שלימה" על שער העקודים פ"א (אות ו'), מוסיף ביאור במהלך הזה של רבינו הרש"ש, והוא שממשיל את סדר המוחין דאו"א והחילוף הנעשה בהם וכניסתם לד"א להמשכת אורות האזן והחוטם וכניסתם לפה.

ובתחילה נמשכים הד' אלפין מעורבים מאורות האזן והחוטם כדרך שכתב בשער טנת"א הנז"ל, והאלפין דיו"י רומזים למוחי אבא כי הם בחי' דוכרין, והאלפין דיו"ד רומזים למוחי אמא כי הם בחי' נוקבין.

והאלפין דיו"י עומדים בצד ימין ושמאל דימין, והאלף הא' דיו"י שבצד ימין דימין תקרא בערכין חו"ח דאבא, והאלף הב' דיו"י העומדת בשמאל דימין תקרא בערכין בו"ג דאבא.

והאלפין דיו"ד העומדים בצד ימין ושמאל דשמאל, האלף הא' דיו"ד שבצד ימין דשמאל תקרא בערכין בחי' חו"ח דאמא, והאלף הב' דיו"ד העומדת בשמאל דשמאל תקרא בערכין בחי' בו"ג דאמא.

וקודם שנכנסים לפה נעשה החילוף, והוא שהאלף השמאלי דיו"י הנק' בערכין בו"ג דאבא, עוברת למקום הא' דיו"ד שבצד ימין שהוא נק' בערכין חו"ח דאמא, והאלף הימני דיו"ד עוברת לצד שמאל למקום בו"ג דאבא, ואז יוצא שהאלפין דיו"י המה בצד ימין דימין וימין דשמאל, והאלפין דיו"ד המה בצד שמאל דימין ושמאל דשמאל, וכשנכנסים לפה אזי ב' האלפין דיו"י המה בימין דימין, ובימין דשמאל הפה, והם בחי' האורות שהם ההבלים, וב' האלפין דיו"ד המה בשמאל דימין ובשמאל דשמאל ונעשים שם ב' דיבורים ואח"כ נחלקים, ד' בלחי העליון, וד' בלחי התחתון.

ונעשה לזה ציור:

סדר הד' אלפין קודם כניסתם לפה קודם החילוף			
שמאל		ימין	
שמאל דשמאל בו"ג דאמא	ימין דשמאל חו"ח דאמא	שמאל דימין בו"ג דאבא	ימין דימין חו"ח דאבא
א	א	א	א

סדר הד' אלפין אחר כניסתם בפה ואחר החילוף			
שמאל		ימין	
שמאל דשמאל בו"ג דאמא	ימין דשמאל בו"ג דאבא	שמאל דימין חו"ח דאמא	ימין דימין חו"ח דאבא
א	א	א	א

עוד מצאנו בסידור הק' לרבינו היר"א ועוד, שסידרו זיווגים ליד האלפין, ובסידור הנדפס ליכא, ואנו בסידורינו סידרנום, וצ"ע מה הם זיווגים אלו, ואולי ס"ל שכל פעם שממשיכים איזה המשכה יש זיווג לזה וצ"ע.

וע"ע בסה"ק פתח עינים (דף ע"ג ע"ג) ובספר באתי לגני (ח"ד דף נ"ג ע"א).